

# นิมิตของกางเขนแห่งกลโกธา

โดย บ็อบบี้ คอนเนอร์

แสงแดดอันอบอุ่นอ่อนๆ สาดส่องผ่านหน้าต่างเข้ามาในห้องทำงานของผม ขณะที่ผมถึงความสนใจของตัวเองออกจากความหวานแห่งวันฤดูใบไม้ผลิ นั่งอยู่ในเก้าอี้ของผม ผมเอาความสนใจกลับมาที่พระคัมภีร์ที่เปิดอยู่และกระดาศะดบันทึกละมใหม่ ซึ่งวางอยู่บนโต๊ะขัดเงาเข้ม ผมกำลังอยู่ในขั้นตอนการเตรียมข้อความการเทศนาในเรื่องของกางเขนของพระคริสต์ ผมได้พูดเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อนแล้วหลายครั้ง แต่เวลานี้ผมมีความปรารถนาอย่างสุดซึ้งในบางสิ่งที่ไม่ใหม่กว่ามาก ผมไม่ได้เตรียมตัวสำหรับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น ความเจ็บบงบของผมนั่งเปลี่ยนแปลงไปในทางที่รุนแรง ดันเก้าอี้ของผมไปข้างหน้า เข้าไปใกล้พระคัมภีร์และกระดาศะดบันทึกของผผม ผมเริ่มอธิษฐานขอให้พระวิญญาณของพระเจ้าที่จะทำให้ข้อความของกางเขนเป็นจริง ผมไม่ต้องการที่จะใช้แค่กลุ่มของคำ ผมต้องการกางเขนให้เป็นมากกว่าเพียงแค่ถ้อยคำ ผมปรารถนาอย่างมากที่จะให้คนได้ยินพระคำแห่งชีวิต ผมต้องการให้มันเป็นสิ่งที่มีฤทธิ์อำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของพวกเขา ดังนั้นผมจึงเริ่มการอธิษฐานของผผมจากหัวใจที่หิวกระหาย

ทันใดนั้นโดยไม่มีการเตือน เร็วกว่าความเร็วของแสง ผมไม่ได้นั่งอยู่ในห้องเขียนหนังสือที่สะดวกสบายของผผมอีกต่อไป ผมถูกพาไปโดยพระวิญญาณของพระเจ้าผ่านกาลอวกาศ ดังที่เปาโลกล่าวไว้ในข้อพระคัมภีร์ ถ้าข้าพเจ้าอยู่ในกายหรือไม่มีกายข้าพเจ้าไม่รู้ ไม่นานผมถูกให้อยู่ในถนนที่วุ่นวายแห่งกรุงเยรูซาเล็ม ผมสามารถได้ยินเสียงของฝูงชนที่กำลังสับสนอลหม่าน ผมรู้สึกถึงความตื่นเต้นที่ชั่วร้ายในอากาศที่ทำให้จิตวิญญาณของผผมอัดอั้นมาก ผมกำลังยืนอยู่ในฝูงชนที่ใหญ่มาก มองดูที่ใบหน้าของพวกเขา ผมสังเกตเห็นว่าบางคนเต็มไปด้วยความโศกเศร้าอย่างจริงใจ และคนอื่นๆก็บรอยยิ้มที่ชั่วร้าย สิ่งต่อไปที่ผผมรู้คือผผมถูกผลักไปข้างๆโดยทหารโรมันร่างใหญ่ ผู้ซึ่งสาบแช่งผผมและตะโกน "ออกไปจากทางเดิน!" จากนั้นผผมมองดูและเห็นสิ่งที่ฝูงชนกำลังรออยู่... พระเยซูทรงแบกไม้กางเขนของพระองค์ ผผมไม่ยอมเชื่อในสายตาของผผมเลย ผผมไม่เคยเห็นภาพที่น่ากลัวเช่นนี้ หัวทั้งใบหน้าของพระองค์เต็มไปด้วยลิ่มเลือด เลือดที่แห้งจากบาดแผลที่เกิดจากมงกุฎหนาม ซึ่งดูเหมือนเดียวแหลมคมมากที่แทงเข้าไปในศีรษะของพระองค์ ทุกครั้งที่หัวใจของพระองค์เต้น เลือดสดสีน้ำเงินแดงจะพุ่งออกมาระหว่างเดียวแหลมและหนาม ไหลลงหน้าผากของพระองค์และเข้าไปในตาของพระองค์ หยดลงที่หน้าอกของพระองค์และบนถนนที่เต็มไปด้วยฝุ่น ใจของผผมหมุนตัว ผผมคิด "นี่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อหลายปีก่อน" ณ เวลานั้นสายตาของเรามาเจอกัน อย่างไรก็ตาม และผผมรู้อย่างไม่ต้องสงสัยเลย มันเป็นความจริง ด้วยวิธีใดก็ตาม ผผมถูกพาไปที่การตรึงกางเขน!

มันไม่ใช่ความฝัน ผผมอยู่ที่นั่น

ตกตะลึง ผผมโซเซอยู่กับฝูงชน ซ็อกเกินกว่าที่จะพูด เฝ้ามองดูขณะที่พระเยซูต้องสะดุดภายใต้น้ำหนักของไม้กางเขนที่หนัก ลมร้อนพัดฝุ่นจากถนนเปาเปโตรรอยขาดของเสื้อผ้าที่เป็นพระโลหิตของพระองค์ และผผมเหลือบเห็นบาดแผลบนหลังและไหล่ของพระองค์ เนื้อฉีก... ลึก... เหวอะหะ... เป็ดเป็นเวลานานเราทำทางของเราขึ้นบนเส้นทางที่สูงชันข้างนอกกำแพงเมือง ในที่สุดเรามาถึงยอดเขาของกะโหลกศีรษะ ฝูงชนที่อลหม่านปลุกเร้าด้วยความตื่นเต้นเมื่อพระองค์ถูกโยนลงกับพื้นอย่างหนักโดยไม่ตะเกียกตะกายพระองค์ยึดแขนของพระองค์ออก

อากาศเองก็หนาวมากกับการกดขี่ของวิญญาณปีศาจ มันหายใจได้ลำบาก กลิ่นของเลือดและของเหลวจากร่างกายแรงมากซึ่งทำให้ผผมสับสน และผผมสามารถได้กลิ่น กลิ่นเหม็นที่รุนแรงเป็นประเภทของสุราหรือเบียร์ราคาถูกที่มาจากทหาร ผผมได้ยินเสียงดื่บที่หนักของค้อนขณะที่ตอกตะปูยักษ์เข้าไปในมือและเท้าของพระองค์ ไม้กางเขนถูกยกขึ้นอย่างหยาบมากและปล่อยลงไปในหลุม ผผมได้ยินเสียงครวญครางลึกมาจากลำคอของพระเจ้า ขณะที่น้ำหนักทั้งหมดของร่างกายของพระองค์มาด้นกับตะปูยักษ์ ผผมจะไม่เคยลืมเสียง ภาพและกลิ่นของขณะนี้ ดูเหมือนราวกับว่าเวลาได้หยุด ผผมไม่รู้ว้าผผมอยู่ที่นั่นนานเท่าไร มันดูเหมือนราวกับว่าหลายชั่วโมง

นี่เป็นสถานที่ที่ไม่มีความเมตตา! แต่การกระทำที่เต็มไปด้วยความเมตตาอย่างที่สุดกำลังถูกทำให้สำเร็จ ผมจะไม่เคยลืมคำพูดที่ขัดแย้งกันเองของความรู้สึก ทรงไม่มีบาปและทรงไม่มีความผิดกำลังตายที่ความผิดหนึ่งเดียว ชีวิตที่ทรงสมบูรณ์ถูกทำลายโดยหอกและถูกทำร้ายโดยกางเขน ทรงชอบธรรม กำลังตายเพื่อการกบฏ ขณะที่ผมปรับระดับสายตาของผมขึ้นมองดูพระคริสต์บนกางเขน ความเจ็บปวดบนใบหน้าของพระองค์มากเกินไปที่หัวใจของผมสามารถทนได้ ขาของผมไม่มีแรงเลย และผมรู้สึกว่าร่างกายของผมลมดังตึกลงกับพื้น ผมพยายามที่จะคุกเข่า ลมตาของผม ผมบังคับตนเองอีกครั้งให้มองดูพระเยซูโปดก เวลานี้ผมรู้แล้วความหมายของคำเผยพระวจนะ "และเมื่อเราทั้งหลายจะมอมท่าน ไม่มีความงามที่เราจะพึงปรารถนาท่าน" (อิสยาห์ 53:2) ผมสามารถเป็นพยานได้ว่าใบหน้าของพระองค์เสียโฉมมากกว่าที่ผมเคยเห็นมา ความเจ็บปวดที่พระเยซูทรงผ่านพ้นมามากกว่ากางเขนอย่างมาก มันเกินกว่าที่คำพูดใดๆของมนุษย์จะอธิบายได้ เนื้อของพระองค์เป็นสีน้ำตาลซีดขณะที่พระองค์แขวนลอยอยู่ระหว่างสวรรค์และโลก ทำการไถ่โทษสำหรับคนบาปเช่นผม ณ เวลานั้น ผมไม่สามารถที่จะเริ่มอธิบายได้ถึงวิธีที่ผมเป็นคนบาปที่หนักแล้ว ถ้อยคำของเพลงมาท่อมเข้าสู่หัวใจของผม "เมื่อผมสำรวจกางเขนมหัศจรรย์ซึ่งเจ้าชายแห่งสง่าราศีสิ้นพระชนม์ ทรัพย์สมบัติบนโลกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็ไม่มีค่า (เมื่อเทียบกับพระเยซู) และผมรังเกียจกับความทนงตนของผมทั้งหมด"

ผมสามารถเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าขณะที่พระองค์ทรงต่อสู้ภายใต้ความเจ็บปวดของกางเขน และขณะที่พระองค์ทรงยกน้ำหนักตัวของพระองค์และหายใจเข้าเพื่อพูดถ้อยคำเหล่านี้ "โอ พระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดอภัยโทษเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร" (ลูกา 23:34)

จากนั้นผมได้ยินเสียงร้องนำกล้วที่สุดมาจากโอษฐ์ที่แห้ง บวม เลือดออกขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา... เสียงร้องนี้ยังคงดังอยู่ในหูของผมจนในโมงยามนี้ "พระเจ้าของข้าพระองค์! พระเจ้าของข้าพระองค์! โฉนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย?" (มัทธิว 27:46) คำถามนี้มาจากจิตวิญญาณที่แท้จริงของพระบุตรของพระเจ้า เป็นครั้งแรกจริงๆในนิรันดร์ทั้งหมด พระบุตรและพระบิดาถูกแยกออกจากกัน นี่เป็นครั้งแรกจริงๆที่พระคริสต์ได้เคยอ้างถึงพระเจ้าซึ่งนอกเหนือจากพระบิดา ทำไม? เพราะว่าเวลานี้พระคริสต์ได้กลายเป็นสิ่งที่เราเป็น พระองค์ได้รับเอาความบาปทั้งหลายของพวกเราไว้บนพระองค์เอง ข้อพระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า พระเจ้าทรงมีสายพระเนตรที่บริสุทธิ์เกินกว่าที่จะทอดพระเนตรบาป ดังนั้นพระบิดาพระเจ้าได้ หันหลังให้กับพระบุตรของพระองค์ และพระคริสต์ถูกทอดทิ้งจากพระบิดาของพระองค์ นี่เป็นความเจ็บปวดที่พระองค์ได้ขอให้ยกออกไปในสวนเวลาที่พระองค์ทรงอธิษฐาน "ขอให้อภัยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด" (มัทธิว 23:39) พระองค์ไม่สามารถทนได้ที่คิดว่าตัวพระองค์เองถูกทอดทิ้งจากพระบิดาของพระองค์ ณ เวลานี้พระคริสต์ไม่ได้สิ้นพระชนม์ในฐานะพระบุตร แต่เป็นคนบาป ขณะสิ่งนี้เกิดขึ้น หัวใจของพระองค์ถูกสาปแช่ง ดังผู้แต่งเพลงสดุดีพยากรณ์ไว้ว่า "จิตใจก็เหมือนขี้ผึ้ง ละลายภายในอกของข้าพระองค์" (สดุดี 22:14)

จากนั้นพระเยซูคริสต์ทรงร้องเสียงดังตรัสว่า "พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ฝากจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์" (ลูกา 23:46) และศีรษะที่ไร้ชีวิตของพระองค์ก็ตกปวกเปียกบนอกของพระองค์ ทัวทั้งแผ่นดินโลกหมุนและสั่น มีความมืดที่นำกล้วนี้อยู่ทั่วทุกแห่ง ผมได้ยินเสียงกรีดร้องมาจากความมืด และทันใดนั้นผมถึงได้รู้ว่าเสียงร้องมาจากปากของผมเอง ผมไม่ได้อยู่ที่ฐานของกางเขนอีกต่อไป ผมกลับมาที่ที่ทำงานของผม แต่การร้องไห้และเสียงกรีดร้องยังคงดังก้องอยู่ในหูของผม ทัวทั้งร่างกายของผมสั่นและสั่นสะเทือน

(นิมิตจบ)

พิธีกรรมหรือความสัมพันธ์

ผมไม่สามารถที่จะแบ่งปันทุกสิ่งที่ผมเห็นและมีประสบการณ์ได้ในเวลานี้ แต่ผมสามารถบอกคุณได้ว่าผมจะไม่เหมือนเดิม และผมแน่ใจในตอนนี้น่าขึ้นกว่าที่เคยเป็นมาก่อน การเทศนาเรื่องกางเขนเป็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าสู่ความรอด ข้อพระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า " เพราะว่าพระคริสต์มิได้ทรงใช้ข้าพเจ้าไปเพื่อให้เขาได้รับบำเหน็จ แต่เพื่อให้ประกาศข่าวประเสริฐ แต่มิใช่ด้วยชั้นเชิงฉลาดในการพูด เกรงว่าเรื่องกางเขนของพระคริสต์จะหมดฤทธิ์เดช" (1 โครินธ์ 1:17)

กางเขนแห่งพระคริสต์ไม่ได้เป็นเครื่องประดับเล็กๆน้อยๆที่น่าเบื่อหน่าย หรือเครื่องประดับในพิธีการที่ชาวชนซึ่ง ที่ไว้ใส่ที่คอของเรา แต่กางเขนเป็นเนื้อหาสำคัญมากของหัวใจที่เปี่ยมด้วยความรักของพระบิดาพระเจ้าที่เอื้อมออกไปสู่มนุษยชาติที่ร่วงลงมา

กางเขนคือโดยพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า

พระกิตติคุณก็คือ "พระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ และทรงถูกฝังไว้ แล้ววันที่สามพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น" (1 โครินธ์ 15:3-4) ขอให้สังเกตคำศัพท์ "ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์" การเสียสละของพระคริสต์สำหรับความบาปของเราบนกางเขนคือจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์บนกางเขนไม่ใช่โดยการบังเอิญและไม่ใช่ไร้เหตุผล พระเยซูประกาศ "เพราะเหตุนี้เราจึงเกิดมา และเพราะเหตุนี้เราจึงเข้ามาในโลก" (ยอห์น 18:37) พระกิตติคุณบอกเราว่าพระผู้เป็นเจ้าพระเยซูพูดถึงกางเขนก่อนการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ (ดู มัทธิว 10:38 [และผู้ใดที่ไม่รับเอากางเขนของตนตามเราไป ผู้นั้นก็ไม่สมกับเรา](#), มาระโก 10:21 [พระเยซูทรงฟังดูคนนั้น ก็ทรงรักเขา แล้วตรัสแก่เขาว่า "ท่านยังขาดอยู่สิ่งหนึ่ง จงไปขายบรรดาลึงของซึ่งท่านมีอยู่ แจกจ่ายให้คนอนาถา แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงแบกกางเขน และตามเรา มา"](#), ลูกา 14:27 [ผู้ใดมิได้แบกกางเขนของตนตามเรามา ผู้นั้นจะเป็นสาวกของเราไม่ได้](#))

การเสียสละของพระคริสต์บนกางเขนเพื่อความบาปของมนุษยชาติเป็นตัวอย่างของความรักของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ข้อพระคัมภีร์ประกาศว่า "ไม่มีผู้ใดมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายของตน" (ยอห์น 15:13) นั่นคือสิ่งที่พระเยซูทำเพื่อเราอย่างแนชัด พระองค์เต็มพระทัยมาในโลกนี้เพื่อประทานชีวิตของพระองค์เป็นค่าไถ่เพื่อไถ่ถอนมนุษยชาติที่ลุ่มลงเปาโลกล่าวว่า "พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยคนอธรรม... พระองค์ทรงแสดงให้เห็นความรักของพระองค์เองแก่เรา กระนั้น ขณะที่เรายังเป็นคนบาป พระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา" (โรม 5:6-7) เราคือผู้กระทำความผิดและสมควรได้รับการพิพากษาของพระเจ้า แต่พระเจ้าทรงรักเราอย่างมากมายที่พระองค์เต็มพระทัยที่ให้พระบุตรของพระองค์กลายเป็นคนบาปสำหรับเรา เพื่อที่ว่าเรา โดยการยอมรับพระองค์เป็นพระเจ้าส่วนบุคคลและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา สามารถเป็นอิสระจากการลงโทษความบาป ไม่มีใครล้มเหลวที่เห็นในคำสอนของพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ พระคริสต์ถูกกำหนดไว้เพื่อรับที่ของคนที่บาปในการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูบนกางเขนแห่งกลโกธาถือเป็นตัวแทน ซึ่งหมายความว่าพระคริสต์ทรงรับที่แห่งความตายและการลงโทษของเรา ทุกๆพระพรแห่งความรอดให้กับผู้เชื่อโดยการเข้ารับความตายแทนที่เราของพระคริสต์ "เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์" (2 โครินธ์ 5:21)

กางเขน และการเทศนาแห่งกางเขนเป็นหลักสำคัญแท้จริงและศูนย์กลางของศาสนาคริสต์ พระเยซูตรัสว่า "...และเมื่อเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลกแล้ว เราก็มะชักชวนคนทั้งปวงให้มาหาเรา" (ยอห์น 12:32) ขอให้พระเจ้าช่วยเราให้กล้าประกาศข้อความที่ทำให้เปลี่ยนแปลงแห่งกางเขนของพระคริสต์

โดย บ็อบบี้ คอนเนอร์